

KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik:
Sveć. Joso Felicinović,
Šibenik ulica sv. Martina.

Štampa: Pučka Tiskara
(Braća Matačić pk. Petra)
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi.

Najteža kriza svijeta

(Okružnica sv. Oca Pija XI. o sadašnjoj socijalnoj krizi)

SEBIČNI NACIONALIZAM

Kada takova pretjerana sebičnost prema sebi i svojim, koja zlorabi opravdanu ljubav prema domovini i nepravedno pretjerava dužre osjećaje ljubavi prema svome narodu (tu ljubav pravi red kršćanske ljubavi ne samo da ne osuđuje, nego je svojim propisima posvećuje i oživljava) zavlada u međusobnim odnosima između naroda, nema ništa tako zlo, što se ne bi opravdalo, tako bi zločin, koji bi kad ga učine privatnici, bio od svih osuđen kao nedopušten, isti taj zločin smatra se poštenim i pohvalnim djelom, jer se čini iz tobožnje ljubavi prema domovini. Tako nužno, namjesto Božjega zakona bratske ljubavi, kojom povezani svi narodi čine jednu obitelj pod jednim Ocem, koji je na nebesima, nastupa mržnja pogubna za sve; u upravi države gaze se sveti zakoni, koji su pravilo za cijeli građanski život i napredak; ruše se čvrsti temelji prava i vjernosti, na kojima se osniva država; povređuju se i zabacuju tradicije preda, koje su vjeru u Boga i vjerno obdržavanje njegova zakona postavljale za najčvršći temelj pravog napretka države.

NAJVEĆE ZLO

No što je najpogibelnije od svih zala, rušitelji svakog reda, bilo da se zovu komunistima ili kojim drugim imenom, još pretjeravajući u takom moralnom neredu strašnu gospodarsku bijedu, sve svoje sile najvećom smionošću upravljaju na to, da zbacе sa vrata sve uzde i raskinu okove i ljudskoga i Božjega zakona, i vode najžešći rat protiv svake vjere i protiv samoga Boga. Oni si stavljaju za cilj, da iz ljudske duše već u najnežnijoj dobi posvema istrijebe svaki pojam i osjećaj vjere, jer dobro znadu, da će, kad iz srdaca ljudi nestane Božjeg zakona i nauka moći postići sve što hoće. Stoga danas našim očima gledamo, što nijesmo čitali da se ikad dogodilo, da bezbožni ljudi gonjeni opakim bijesom,

digoše besramno po cijelom svijetu i po cijeloj zemlji zastave protiv Boga i protiv same vjere.

Nikada doduše ni prije nije manjkalo nepoštenih ljudi, niti takovih, koji bi nijekali da ima Boga, no oni su bili i vrlo malobrojni, pojedinci i čudaci, koji su se ili bojali ili smatrali nezgodnim da svoje mišljenje otvoreno kažu. Čini se, da je nadahnut svetim Duhom to nagovijestio psalmista ovim riječima: „Reče luda u srcu svojem: Nema Boga“ (Ps. 13, 1.). Kao da nam prikazuje ovakvog bezumnika kao samca među mnoštvom, koji doduše niječe da je njegov stvoritelj Bog, ali taj zločin skriva u dubini svojega srca. Ali u ovo naše vrijeme ova je nadasve pogibeljna zabluda prodrla već široko među narod, već se ubacuje u same osnovne škole i javno se očituje u kazalištima; pristaše te zablude nastoje da je što više mogu rašire i najnovijim iznašaćima, kinematografskim predstavama, gramofonskim i radiofonskim koncertima i govorima. Imaju svoje vlastite tiskare i knjižare, pa izdaju u svim jezicima djela, priređuju povorke kao da već slave trijumf, prave spomenike i priređuju javne izložbe svojega bezboštva. No to nije dosta. Razdijelili su se i čvrsto povezali u političke stranke, u gospodarske i vojničke organizacije. Po svojim agitatorima sa predavanjima, plakatima i letacima i sa svim ostalim, čime svoje zablude mogu javno i tajno širiti među sve slojeve, po svim ulicama i dvoranama, marljivo rade na tako bezbožnom djelu. Da to djelo još više promiču, opiru se na ugled i djelovanje svojih sveučilišta, i napokon nervoznom marljivošću idu za tim, da one, koji su neupućeni, u svoj krug uhvate i što čvršće organizuju. Kad gledamo tako oduševljenu marljivost, koja se vrši u korist tako loše stvari, na um i na jezik nehotice nam dolazi žalosna tužba Krista Gospodina: „Sinovi ovoga svijetla razboritiji su od sinova svijetla u vrsti svojoj. (Luk. 16, 8.)

PAKLENSKA PROPAGANDA

Vode toga bezboštva iskorišćuju današnju veliku bijedu za svoju stvar, i upiru sve snage, da zlobnim klevetama kod naroda okrive Boga i vjeru kao uzrok tolikih zala. Sam sveti križ Krista Spasitelja, zastavu poniznosti i siromaštva, postavljaju uza znakove današnje pohlepe za vlašću, kao da se vjera udružila u prijateljski savez sa onim mračnim silama, koje su cijelom svijetu nanijele toliki teret zala. I pod tom krinkom, ne bez pogubnih uspjeha, nastoje da borbu za svagdanji kruh, težnju za posjedom vlastitog komadića zemlje, za pravednom plaćom, časnom kućom i napokon za onim životnim položajem, koji traži dostojanstvo čovjeka, pomiješaju sa zločinačkom borbom protiv Boga. Osim toga oni prevrću svaku mjeru jednako uvažuju zakonite težnje prirode i pretjeranu pohlepu, samo neka im izgleda da to služi njihovim bezbožnim nakanama i poduzećima, kao da su vječni zakoni, proglašeni od Boga, u protivnosti sa srećom ljudi — a oni je naprotiv najsigurnije stvaraju i čuvaju; — kao da ljudske sile snabdjevene najnovijim izumima, mogu da protiv svemogućе volje predobroga i previšnjega Boga, zavesti novi bolji poredak u svijetu.

Žalosno je da skoro bezbroj ljudi u misli da se bori za svoj opstanak i napredak, pristaje uz takove zablude, zabacivši potpuno istinu i da pogrđama napada na Boga i vjeru. I to ne samo na katoličku vjeru, nego na sve vjere koje priznaju Boga stvoriteljem ovoga vidljivoga svijeta i vrhovnim upravljачem svih stvari. A potajne sekte, koje su već po svojoj prirodi uvijek na pomoć neprijateljima Boga i Crkve — bili oni kakvi god, — nastoje da daju nove iskre ovoj ludoj mržnji, iz koje ne izlazi ni za koji građanski poredak ni mir ni sreća, nego sigurna propast država.

Tako ovaj novi oblik bezboštva, dok pušta uzde strastima nasilnih ljudi, najbestidnije viče, da na zemlji neće biti mira ni blagostanja, dok se ne iskorjени iz temelja i zadnji trag vjere

i dok ne bude ubijen i zadnji pristaša vjere. Oni misle da se može vječnom šutnjom ušutkati onaj divni sklad, kojim svi stvorovi „pjevaju slavu Stvoritelja“ (Ps. 18, 2.) No mi posve dobro znamo, da su svi ti naponi uzaludni, jer je izvan svake sumnje da će u vrijeme, koje je On odredio „ustati Bog i raspršiti neprijatelje svoje“ (Ps. 57, 2.); znamo, da vrata paklena neće nikada nadvladati Crkve (Mat. 16, 18.)“

Što govore muslimani o misionarima

U jednom sirsom časopisu piše neki musliman slijedeće o kat. misionarima: „Misionari su oni, koji svoj život izlažu na kocku, koji gledaju smjelo u oči smrti, koleri i drugim pogibeljnim pošastima, rado se dijele od domovine, predragih osoba i još mnogo drugoga, koji ne traže nikakvih zemaljskih časti ni uspjeha, oni imaju nadnaravne ciljeve, idu jedino za tim, da čovječanstvo vode putem, koji je po njihovu mnijenju pravi... Poštujem ovu grupu Evropejaca i želim da bi islam uzeo na se samo jedan desetihiljadni dio žrtava, što ih ovi muževi uzimaju na se. Najveći dio njih ide cijelim svijetom, da rašire svoju vjeru, a da ne očekuju nikakve hvale. Gdje su propovjednici islama, koji bi na sličan način naviještali Koran...? Gdje su nam udruženja sa tako plemenitim ciljem?“

Brate, moliš li za misionare? Neki ti ni jedan dan ne prođe, a da se ne pomoliš za misionare, jer sav uspjeh misionara ovisi jedino o molitvi. Međutim čuj riječi velikog Pape Benedikta XV.: „Kako je god Mojsije na brdu uzdignutim rukama zazivao Božju pomoć na Izraelce, dok su se borili s Amalećanima, tako trebaju i Kristovi vjernici po sv. molitvi da priteku u pomoć vjernicima Evanđelja u njihovom mučnom poslu u vinogradu Gospodnjem (Encikl. „Maximum illud“)“.

Od ladje „Lago maggiore“ do ladje sv. Petra

Ovih dana objelodanjena je jedna zanimljiva epizoda iz života Pape Pija XI., kad je još bio bibliotekar u milanskoj biblioteci Ambrosiani.

Strašna oluja bjesnila je Lagom maggiorem, kada jedan svećenik odvažnog izgleda pristupi jednom mor-

naru i zatraži od njega da ga preveze preko jezera njegovom ladom; nego se mornar nije htio maknuti. Ali što, zar je lud? S ovakovom strašnom olujom da se usudi prevesti na drugi kraj! Kako bi mogao zadržati svoju ladu u strašnom bijesu valova?

Svećenik je ostao kod svoga mijenjenja. Dolazio je iz Cenacolo di Ghiffa i morao se je u žurbi vratiti u Milan: „dužnost“ ga je zvala a kada ga dužnost zove nema tu oluje koja bi ga zaustavila.

Mornar je opisao veliku pogibelj prevoza i sam se je bojao prevesti se na drugu stranu. Svećenik odgovori s mirnom odlučnošću da je sve dobro, da mornar ima mnogo razloga, ali da on mora biti u Milanu i ne može ovdje čekati dok se stiša oluja.

Napokon zaploviše jezerom. Bili su mnogo puta u poziciji da se potope, bacani od valova, koji su udarali na slabe strane lađe, ali ipak dođoše na obalu živi i zdravi.

Ko bi bio rekao Monsignoru Ratti-u — tako se je zvaod svećenik — da će jednog dana biti pozvan na kormilo jedne drugčije „lađe“ koja je također bacana između strašnih valova ljudskih strasti i slijepe mržnje svijeta?

Plemenito odbijanje nasljedstva

Neki engleski mladić dao je nedavno sjajan dokaz poštovanja vjere, u kome moramo gledati moralne i vjerske vrijednosti, naprama materijalnim dobrima. Jedna njegova strina koja je bila protestantske vjere, ostavila mu je u nasljedstvo znatnu svotu od milijun i po dinara, s uvjetom da se on, kad postane stariji, odrekne katolicizma i postane protestant. Napast novca bila je naravno veoma jaka; ali se mladić ne zaustavi na njoj ni časa, nego odbije niski novac samo da zadrži svoju lijepu vjeru. Uzalud su mu suci dozvolili tri godine vremena da promisli, jer se vrati svojom prvašnjom odlukom i ne okrene se... sreći. Poslije tri godine mladić uvjereniji više nego prije u istinitost katolicizma, odbije iznova nasljedstvo, koje bi tada doznačeno, prema dodatku oporuke, oxfordskom sveučilištu.

Što da rečemo o ovoj tako... plemenitoj *strini koja postavi nečaka u zamku da proda dušu* eda tako dobije njezino nasljedstvo?

Karakteristika koja se neće zaboraviti

Njegova Svetost Pio X. za koga se zna da je bio veoma oštrouman, u jednoj svečanoj audijenciji, zapita jednog od prisutnih klerika:

„Koliko karakterističnih oznaka ima Crkva Kristova?“

Četri, Svetosti — odgovori klerik — Jedna, Sveta, Katolička, Apostolska. Samo ta? odgovori Papa. Rimski, doda upitan.

Ne, nema jedne od bitnih oznaka. Kako nije nitko od prisutnih odgovarao, nastavi:

Dakle ako ju nitko nezna ja ću ju reći, bolje opetovaću ju, jer ju je rekao Naš Gospodin Isus Krist u Evanđelju: *Progonjena!* Kako progone mene, tako će i Vas progoniti i mrziće vas imena mojega radi.

I doista Katolička je Crkva jedina progonjena, a to pokazuje da je jedina prava Crkva.

Mali i veliki

Evo jednog veoma zanimljivog doživljaja iz pastirskog pohoda kardinala Schustera u biskupiji milanskoj. U jednoj župi kardinal pita dječake katekizam; jedna grupa roditelja bila je oko uzoritog stožernika.

Kardinal ispituje ovo i ono, nešto dječake, a nešto djevojčice. Obično se upiti tiču najvažnijih mjesta katekizma. Ali najednom prođe preko običnog formulara pitanja, i postavi im nepredviđene upite.....

Gdje nam je duša?

Jedan odmah spreman odgovori: „Medu mesom i kostima“.

Ko je onaj koji jede meso u petak? Odgovore svi s nekom vatrom po redu: Đavao, bolesnici, starci, psi i mačke. Kardinar se uhvati ovog zadnjeg odgora i zapita:

Zašto?

Jer mačka krađe meso.

Idete li svi na nauk kršćanski?

Ne.

A ljudi kamo idu mjesto na nauk kršćanski? Odgovore najedamput:

U krčmu.

Tako Kardinal okrećući se odraslima koji su okružavali malene reče:

Zaustavimo se ovdje s upitima. Ali vidite li vi veliki što izlazi iz ustiju ovih malenih? Pouka je jasna i ne treba je tumačiti.

Oče sâm sam...!

Bilo je to u Indiji u jednoj misijskoj postaji. Jedne večeri kad je klerik htio da zatvori vrata „Uboškog Doma sv Boska“ ugleda nekog dječaka bosa i gola, kako se je tužno naslonio na kamenje. Odmak klerik zovne o. Upravitelja. Upravitelj odmah dođe približivši se, reče mu: „Što radiš u ovo kasno doba?“ — Pođi kući; tvoja će te majka čekati!“

— „Oče“, odvrati suznim okom dječak — „umrla mi je majka“.

A tvoj otac?

I otac je umro. Stojim kod tetke, no i ona je već iznemogla. — „Oče, sâm sam...!“

Oh koliko ih je na ovom svijetu koji bi morali često ponavljati s onim sirotinim dječakom: „Sâm sam!“ Zar nijesu osamljeni svi oni koji žive bez Boga, bez vjere, daleko od naše zajedničke majke sv. Crkve.

Molimo, za obraćenje otpale i zalutale braće!

Večernja molitva

Večernja molitva! Koja utjeha za srce koje vjeruje! Kako se čini ljepši, odrođeniji umorni dan kad se svrši sa sjećanjem Boga, s prizorom obitelji koja se sakuplja da se moli, odakle dobiva od dobrog Boga sladi počinak, novu snagu, novu jakost za novi dan rada koji mora opet nastati.

Naši mrtvi, naši dragi mrtvi od kojih moramo živjeti odijeljeni, kako su nam bliži, kako nam se čini da sve većma čujemo njih glas kroz šuštanje lišća, kako nam se čini življi u muku večeri.

Ne može se zamisliti dušu koja vjeruje, a da ne moli malo, bar u večer, jednu majku koja sklapa ručice svoje dječice prije nego ih poljubi u čelo i poleže u krevet. Pa ipak kako ima nažalost veoma veliki broj, onih koji su neosjetljivi glasu prirode, gluhi kucajima srca, grižnji savjesti, hladni i favnodušni najdražim sjećanjima, i koji idu kao nerazumne životinje na mučan počinak bez znaka sv. Križa, bez izgovora kratke molitve. Jadnici! Misle da čine manje Bogu... u životu, smrti, zauvijek!? Kako će pristupiti vječnoj noći osuđenika!?

Pravi dokazi plemenitosti

U Baltimore-u (U. S. A.) jedna katolička obitelj imenom Horigan, ima religioznu tradiciju, koja je zaista vrijedna da se pokaže drugima za primjer.

Ovih dana, 21 (dvadeset i prvi) član ove porodice (u dva naraštaja), ušao je u samostan i to među Karmelićanke. Stric i prastric ove nove sestre bili su „Redemptoristi“, dva brata i tri rođaka su „isusovci“, dvije strine i dvije rodice su „Sestre Ljubavi Božje“, jedan drugi stric je „Benediktovac“, jedan rođak sjemeništarac „Braće sv. Josipa“ itd. Drugi članovi ove obitelji su u drugim stranim samostanima ili u misijama.

Ovo su za jednu obitelj pravi dokazi plemenitosti, one veoma stare i istinske, koja ne propada projašću porodice, nego ostaje vječna u nebu.

Ljubav koja se temelji na milijunima

U bolnici u Buenos Ayres umro je nazad nekoliko vremena neki Clavarino.

U jednom talijanskom gradu primi neka obitelj Clavarino vijest o smrti i ujedno vijest da je pokojnik bio milijuner. Žalosno iznenađenje bijaše veoma veliko. Pokojnika nijesu poznavali, ali su ipak bili spravni da ga plaču.

Nastojali su da bilo kako ustvrde roditeljske veze sa pokojnikom. Rodoslovcima ovo pođe za rukom. Na temelju ovoga srodstva oni zahtjevaše da im se dade pokojnikovo baštinstvo.

No jednoga lijepog dana, na njihovo veliko iznenađenje, dođe im vijest iz bolnice u Buenos Ayres-u, da je pokojnik ostavio samo jedan par naočala i 140 L, što sve nije bilo dostatno niti da se naplati trošak za pokop.

Ova je vijest u obitelji Clavarino prekinula svaki roditeljski odnošaj sa pokojnikom iz Amerike. Ovakova je ljubav koja se temelji na milijunima.

Vjekoslav Venillot i štampa

„Kada bih znao“ — govorio je Vj. Venillot — da će sutra navečer biti konac svijeta, mislio bi nadasve kako da još jedamput izdam svoju novinu, uvjeren da ovaj zadnji posao ne bi bio beskoristan“.

Širimo kat. štampu (dobre novine) i naš „Katolik“ jer on stigne i ondje gdje mi ne možemo doći. Napokon to nas vrlo malo truda stoji. Sjetimo se da se ljubav ne sastoji u samom kruhu. Mnogo bolji je onaj kruh koji hrani i krijepi iznemoglu i očajnu dušu!

Zrakoplov „Misijonar Aljaske“

U zrakoplovnoj luci North Beach blagoslovljen je novi zrakoplov „Misijonar Aljaske“, motor Packard-Diesel od 225 HP (konjskih sila).

Priprava je bila povjerena misijonar ocu Jurju Faltes D. I.

Zrakoplov će omogućiti spajanje među raznim katoličkim misijskim postajama Aljaske koje su raspršene na teritoriju od 400.000 milja kvadratnih (oko milijun km²) a u kojima su do sada bili svećenici osamljeni i jednom u godini vidjeli bijelca. Zrakoplovom će biti moguć posjet svakoj misiji jedanput u mjesec.

Kako se vidi misijonari ništa ne propuštaju, a da ne pokušaju da provedu svoje apostolsko djelo. Što se nas tiče, mora da poradimo da naše žrtve i molitve za misije budu uvijek mnogobrojne.

Čemu nedjeljni odmor?

U prvom redu jer to Bog zapovijeda! Kad nam Bog zapovijeda, ne pita se zašto zapovijeda.

Uza sve to možemo ipak da spoznamo razloge, koji su svi nama u prilog.

1). Kao što čovjek potrebuje duševnog, tako isto potrebuje i tjelesnog odmora.

Raditi i neprestano raditi znači iscrpljivati se; jednom riječju podvrći se starosti prije vremena.

Ljudsko tijelo nije mašina određena da radi bez prestanka; ono potrebuje odmora.

Ne manje od tijela osjeća potrebu duša, da se jedan dan preko sedmice otrgne od zemlje, te da se podigne Bogu.

2). Kao član domaće zajednice čovjek potrebuje nedjelju da se porazveseli sa svojom porodicom u svetoj i zdravoj radosti.

3). Kao član velikog ljudskog društva čovjek potrebuje da nedjeljom na osobiti način poštuje Boga.

Određeni jednodnevni odmor je jedina prigoda koja se čovjeku pruža da izkaže Bogu dužnu počast.

Neštovanje nedjelje nije samo pomanjkanje poštovanja koje dugujemo Bogu i njegovom zakonu, nego znači također ići protiv svoje koristi duševne i tjelesne.

Ovo je velika istina koju se ne smije nikada zaboraviti.

Onima koji žele u Sjemenište

(Župnim Uredima na znanje)

Prema odluci Ministarstva Prosvjete prijamni ispiti za I. razred gimnazije, polagaće se ove godine u junu od 23 do 27 mjesto u augustu.

Svi oni učenici osnovnih škola koji žele postati kandidati za svećenički stalež, a po tome doći u sjemenište, neka se podvrgnu ovom ispitu, jer bez ovoga ne mogu biti primljeni.

Prema tome neka ovamo dođu na 23 juna i prikažu molbu taksiranu sa 5 Din gosp. direktoru Kr. realne gimnazije. Molbi se ima priložiti 1) svjedodžbu IV. razreda osnovne škole. (Pučka škola je dužna dati, po nalogu nadzorništva, svjedodžbu prije zatvora škole, onim učenicima, koji ju traže za prijamni ispit) 2) Krštenicu, koja mora dokazati da je u ovoj kalendarskoj godini učenik navršio ili navršava 10 do 13 godina. 3) Kad stignu u Šibenik neka se odmah dadu pregledati od liječnika dačke poliklinike i tu svjedodžbu neka priklone molbi.

Molim sve župske urede zadarske i šibenske biskupije da odmah ovo jave narodu, a napose roditeljima onih učenika koji bi se želili posvetiti svećeničkom staležu.

Šibenik 9. IV. 1932.

Rektor Biskup. Dačkog Sjemeništa
Sveć. J. Felicinović

Sv. Ljudevit, franc. kralj i sv. Misa!

Veliki spomenuti kralj, koji je živio u 13. vijeku — svakog dana slušaše dvije sv. mise, bilogdje se nalazio. Kao što u naše vrijeme, tako i u doba sv. Ljudevita, nije falilo onih tobož „jakih duhova“ koji bi ga odvrćali od te tako lijepe i korisne pobožnosti. Na ta odvrćanja kralj bi uvijek mudro i odriješito odgovorio: „Kada bih upotrebio dvostruko vrijeme u igri i lovu tada nikome od vas ne bi bilo žao. No, ja se ne moram sviđati vama koliko mojem Gospodinu. Ja, kao i vi moram da spasim svoju jednu jedinu dušu. Spas duše je posao, koji se u zabavi ne može vršiti“.

Tako kralj i svetač! Kako ti brate? Tužiš se da nemaš vremena za sv.

misu, za spas duše, za Boga! Za kino ga nađeš! Za kupanje, šetnje zabave pa i nedopustive imaš vremena! Jao tebi, jer će doći čas kada ćeš tražiti vremena za svoju dušu, ali ga nećeš imati, jer će biti već kasno!

Još jedan dokaz

Evo još jednog dokaza da je krv mučenika, sjeme kršćana. Jedna vijest iz Ugande (istočna Afrika) obavješćuje da je prošle godine 14 juna jedan svećenik urođenik ugandski propovijedao mnoštvu od 4000 vjernika skupljenu u Namagongu, da proslavi svetkovinu Blaženih mučenika ugandskih. Svijet je bio došao pješice sve od 40 km. daljine, a na prvoj sv. Misi bilo je podijeljeno više od 1000 sv. Pričesti.

Namagongo je mjesto gdje su prvi kršćani ugandski bili ubijeni za vjeru 1886 godine. Uistinu je utješna pojava da danas Crkva uživa veliku slobodu i ugled u ovom kraju. Za svetkovine Tijelova, na pr., čini se ophod vani crkve u svim misijama ugandskim i po svuda prisustvuju u muku i s poštovanjem pogani, protestanti i muslimani. Red biva uzoran bez posredovanja policije.

Iz katoličkoga Šibenika

LIPANJSKA POBOŽNOST U CRKVI SV. LOVRE. Ova krasna pobožnost mnogo je ugodna šibenskom pučanstvu. To se vidi iz toga, što je svaku večer crkva za vrijeme funkcije brojno posjećena. Prigodne govore držl O. Gabriel Cvitanović, profesor na franjevačkom bogoslovju u Makarskoj.

BLAGDAN PRESV. SRCA ISUSOVA. Ova svetkovina proslavljena je u crkvi sv. Lovre prema starodrevnom običaju na svečani način. Pobožni narod hrlio je u crkvu sv. Lovre i rano na lekciju i sv. Mise, i kasno na propovijed i blagoslov. Preko dana u vrijeme izloženja Presv. Olt. Sakramenta izmjenila su se katol. društva da klanjaju pred Presvetim. Svečanu ranu misu otpjevao je preč. don Grgo Tambača, a zadnju preč. don Ivan Ivanović, prepozit kaptola uz asistenciju. Mnoštvo je pobožnoga građanstva pristupilo na sv. sakramente Isusovu u ime prisutnog svećenstva svjetovnog i redovnog i mnoštva pobožnog puka preč. don Ivan Bjažić, gradski župnik.

BLAGDAN SV. ANTUNA PADOV. U CRKVI SV. FRANE. Jubilarne svečanosti sv. Antuna Padov. razvit će se prema rasporedu objavljenom u već tiskanom proglasu. Procesija sa svećevim kipom kroz ulice grada uputit će se iz crkve sv. Frane tačno u 6 sati poslije podne ovim rasporedom: 1. Zastava sv. Antuna s muškarcima (Ul. Roberta Visianija). 2. Školska

djeca muška i ženska sa zastavicama (Obor samostana). 3. Djevojačka škola sv. Luce sa svojom zastavom (Ul. Frane Dragančica). 4. Ženske koje ne pripadaju nijednom društvu sa zastavom sv. Terezije (Pred crkvom na strani sam. obora). 5. Križari i Katolički muževi sa zastavom sv. Antuna (Pred kućom Nikole Tomaseo). 7. Hrvat. Kat. Prosvj. Društvo „Zora“ sa zastavom Naše Gospe (Pred crkvom na strani kapele sv. Križa). 8. Treći Red sv. Frane s društvenom zastavom (U crkvi pred kapelom sv. Križa). 9. Redovnice raznih zavoda u Šibeniku sa zastavom sv. Frane (U kapeli sv. Križa). 10. Glazba (Pred kućom Malenice). 11. Redovno i Mirsko svećenstvo sa zastavom sv. Frane (U crkvi). 12. Preč. Prep. D. Ivan Ivanović sa svećevim moćima. 13. Djevojčice sa cvijećem (U crkvi — glavni ulaz desno). 14. Kip sv. Antuna, oko istoga 13 djece s ljljanima (U crkvi — glavni ulaz lijevo). 15. Preuzv. Biskup Mileta in „Cappa Magna“. 16. Pobožni narod, kojemu se preporuča red i uzorno ponašanje te da prati procesiju moljenjem sv. Krunice. Imena u zaporcima označuju mjesto, gdje se pojedina društva imaju da se smjeste 1/4 sata prije nego se uputi procesija. Nosioci zastava i kipa sv. Antuna nefaljeno moraju biti u crkvi pred svećevim kipom već u 5.45 poslije podne. Majke, koje šalju svoju djecu u procesiju, neka pomnjivo uznaštoje, da im djeca budu čedno i pristojno odjevena. Svi građani umoljavaju se, da prigodom ovog blagdana i procesije okite svoje kuće sagovima i zastavama. *Starešinstvo sv. Frane.*

VLAHOV
OKREPLJUJUĆI ŽELUDACNI
ELIXIR

KUĆA
U TEM
1861

ZDRAVSTENI
GORKI LIKER
SVIETSKOG GLASA

proizvada
jedino
R. VLAHOV
ŠIBENIK

ROBITE

Peko

CIPELE
Jer tko ih jednom nosi taj ih više ne
zastavlja.
Snižene cijene svim cipelama!
Naročito ženskim i dječjim!
ŠIBENIK SPLIT
Kralja Tomislava Marulićeva 7.